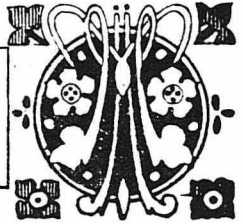

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

‘Ο Γκαίτε προς την Σαρλότταν Φόν Στάϊν

‘Ιουλιανός τῶν 1776

Καλημέρα, λατρευτή Κυρία,

Γιά πρώτη φορά ύστερα από 14 μέρες, κοιμήθηκα άπόψε ήσυχα και ύπνλησα χαρούμενος. Χαϊρέτησα με την καρδιά μου τις άστρες του ήλιου που κίττανε τό πρόσωπό μου κ' ευχαρίστησα τά άγγελούδια τ' ουρανού στά όποια χροιστώ τή σημερινή χαρά μου. Πρέπει νά σου πώ, πολυαγαπημένη μου, πώς ή άγάπη σου που έχω μέσα στη καρδιά μου με κίμνει τόσο εύτυχιμένο! Χαίρομαι πού θά σέ ξαναδώ πολε γρήγορα. ‘Αν άκολουθούσα τή φωνή τής καρδιάς μου. ‘Οχι, θέλω νάμει φρόνιμος—πέρτω στά πόδια σου και ζητώ τά τριφερά σου χερσάκια. Χαίρε, χρυσή μου κυρία!..

Γκαίτε

6 τό βράδυ

‘Επρεπε νά φύγω άλλά πρώτα πρέπει νά σου εύρηθώ καληνύκτα. Είσαι ή μόνη που αγαπώ τόσο πολύ χωρίς αυτό νά με βασανίζει—κι όμως ζω πάντα μέσα σέ λίγο φόβο... Δέν πειράζει. ‘Όλη μου τήν εμπιστοσύνη σου τήν έχεις και θά τήν έχης πάντα. ‘Ο! άς είχε και ή αδελφή μου ένα τέτοιο αδελφό, όπως έχω και έγώ σέ σένα μιά τόσο καλή αδελφούλα. Σκέψου μονάχι έμένα και μη προσπαθής νά διορθώσης τά έλαττώματα του Άδούστου, γιατί αυτό, μαζί με τήν άγάπη, τήν άνησυχία του, στό τάφο του μόνο θά σβήσουν. Καλή νύκτα. Σ' όλο μου τό δρόμο μόνο τά γλυκά σου ματάκια έβλεπα κι αυτό μ' έξαινε νά νοιώθω μιά άπεράντη νοσταλγία για σένα. ‘Αντίο! ‘Υστερα άπ' τό χθεσινό διάβασμα είμαι πολύ καλά. Άφρη πάω ήπασία.

Γκαίτε

23 του Φεβρουαρίου ώρα 12 1/2 μεσάνυχτα

Πώς τά περνάτε; αγαπημένη μου κυρία! Σας βλέπω άκόμα. Σας νοιώθω κοντά μου. Φεύγω τώρα για τήν ‘Εφούτη.

Υ.Γ. Μ έ μ ο λ ό β ε ι : Μή μ' άπατήσητε, γιατί θάμει φευγάτος όταν θά πάρετε τό γραμμα μου.

Γκαίτε

Αντίο, 1 του Μαρτίου 1776 ‘Εφούτη.

Σέ παρακαλώ άγγελέ μου έλα μαζί μου στό ‘Ε τ τ ε ρ ο σ μ π λ ο ύ ρ γ ζ (μικρό χωριονάκι κοντά στη Βαϊμάρη, όπου εινε και θγαία Έταλίας του δουκό τής Βαϊμάρης). Νά μου κίμης ένα σημάδι με τό δαχτυλίδι στό παραθύρο, ή με τό μολύβι στό τοίχο για νά καταλάβω πώς έφτασες. ‘Ο αγαπημένο πλασματάκι, άν μου δινανε νά διαλέξω τό άκριβότερο πράγμα του κόσμου, θά διάλεγα εσένα! Πόσο εύτυχιμένος θάόμουνα! ‘Η πόσο δυστυχιμένος! ‘Αντίο. ‘Ελα! και μην άφήγεις κανένα νά διαβάσης τά γραμματά μου. ‘Εχω νά σου πώ τόσα πολλά που μόνιαι άδύνατο νά στά γράφω. Χαίρε, άγγελούδι μου!

Γκαίτε

Παρασκενή, Μάϊου 21 του 1776

‘Ακόμα και τις ποιά καθαρές, όμορφες κ' εύλιζοινείς σχέσεις, που εκτός άπ' τήν αδελφή μου κ' εσένα, ποτέ μου δέν είχα μ' άλλη γυναίκα, άκόμα κι αυτές τις έμιόλνες. ‘Ημωνα όμως προτουμασμένος για τις στενοχώριες αυτές που θά μου παρουσίαζε τό μέλλον, γιατί ή μεγάλη πείρα του παρελθόντος πολλά μου δίδαζε. Δέν θέλω νά σας δώ, ή παρουσία σας θά με λυπώσε πειό πολύ. ‘Αν δέν πρέπει νά ζήσω μαζί σας, τότε ή άγάπη σας μου όφειλε τόσο όσο και ή άγάπη των συγγενών μου, άπ' τήν όποια τόσο πλούσιος είμαι. ‘Η δικιά σου όμως άγάπη σέ μιά τέτοια στιγμή διαφέρει. Μπορεί νά μ' άνακουφίση και νά τά δυναμώση όλα. Κι' όλα αυτά

έξ αιτίας του κόσμου... ‘Ο κόσμος, που τίποτε δέν μπορεί νά εινε για μένα, δέν θέλει νάσαι και σύ για μένα τίποτα. Δέν έξέρετε τί κάνετε.

‘Αντίο άκριβή μου!

Γκαίτε

Σεπτέμβριος του 1776

Γιατί νά σέ βασανίζω λατρευτό μου πλασματάκι; Γιατί νά γελώ τον έαυτό μου και νά γελώ κι' εσένα; Μπορούμε νά μην έχομεν καμιά σχέση μεταξύ μας κι' όμως έχομε μεγάλη Πίστησέ με, πώς όσο εύλιζοινά κι' άν σου μιλήσω, θάσαι σ' όλα σύμφωνη μαζί μου. ‘Αλλ' επειδή βλέπω τά πράγματα όπως εινε, αυτό με πειράζει πολύ. Καλή νύκτα, άγγελε, και καλή μέρα. Δέν θέλω νά σέ ξαναδώ. ‘Οτι και νά σου πώ, πειά θάμει τρελλά. Θά σέ βλέπω τόσο σπάνια, όπως βλέπει κανείς ένα περίεργο άστέρη!

Γκαίτε

Χθές ήμωνα πολύ λυπημένος χωρίς νά γνωρίζω γιατί. Σκεπτόμωνα πώς δέν έπρεπε νά σέ δω σήμερα. Κατέβηκα στον κήπο μου και φώναξα τους οργανοπαίχτες. Παίχανε ως τις 8 τό βράδυ. ‘Όλα ήταν θανμάσια ή καρδιά μου όμοσ δέν μπόρεσε νά χαρή λιγάκι. Σήμερα, πολύ πρωί πήρα τό σημεϊωμά σου. Πριν από μιά ώρα ειδοποίησα τον Wielandten νάλθω, γιατί ίσως νά χροισασθώ κάποιον. ‘Αντίο! Χροιστώ πάρα πολλά τής μοίρας μου και γι' αυτό δέν μπορώ νά παρπονοεθώ. Κι' όμως δέν φταίω έγώ για τά αισθήματά μου. ‘Αντίο, δέν θά μπόρσω νά έλθω στό Kochberg γιατί έχω πολλές άσχολιες. ‘Αντίο!

Γκαίτε

8 Σεπτεμβρίου του 1776

‘Αγαπητή μου,

‘Ο Knebel θά σου δώση αυτό τό γραμμα μου και θά σου πη πώς περάσαμε και πώς είμαστε. Θά σου διηγηθώ για κάποιον κερανό που τά μεσάνυχτα γώτισε όλα γύρω μας στό δάσος κ' έπεσε με μεγάλο χροτό μακρυνά μας. Κ' επειδή τόν είδα νά πέφτη προς τό βορειοανατολικό μέρος, σκέφθηκα πώς ίσως ύπνηση τήν αγαπημένη μου και τήν κόμη νά με θυμηθώ. Σέ νοσταλγώ χροιά, δίχως και στον έαυτό μου νά ήμπορώ νά τό πώ, τό μυαλό μου ζαλίζεται και δέν έχω όρεξη για τίποτα. Πότε ό φραζιόνάς μου μονιάζει, πότε χάνω τό θάρρος μου κ' ένα κακό πνεύμα καταχράται τήν από κοντά σας όπομάκρυνοί μου και μου περιγράφει τή ληλητηρή θέσι τής κατάστασίς μου και με συμβουλεύει νά κοίθω με τή γαγγή. ‘Αμέσως όμως νοιώθω, πώς μιά ματιά σου, μιά λέξι σου μπορεί νά διαλέση αυτό τό σύννεφο.

πείλαινε, λατρευτή μου, τις μέρες που θάμει μακρυνά από εσένα. Δεχθήτω περισσότερο άπ' ένα γραμμα σου. Κεθε μ' έδεν γαιε ό τή, ζοκκινή δέσι του ήλιου που χάνεται πίσω άπ' τά ψηλά έλατα. Και σέ μιά στιγμή που τό μυαλό μου πετάει κοντά σου, βλέπω στό θομπό τζέμι του περσίδερν, τήν εύγελαία σου μισή Ιερί νύχτα αγαπημένη μου, τώρα αισθάνομαι πώς εινε άδύνατο νά ζήση κανείς μακρυνά άπ' τήν άγάπη του!

Γκαίτε

‘Ιουλιόν 1881

Σέ τέτοιες στενοχώρες στιγμές με φοβίζει τό βάδισμά σου και ό βήχας των παιδιών σου.Είμαστε παντρεμένοι δηλαδή δεμένοι, με ένα δεσμό από άγάπη και χαρά του όποιου όμως ή εισαγωγή εινε, θλίψεις και λύπες. ‘Αντίο λατρευτή μου, χαϊρέτησέ μου τους Στάϊν. Βοήθα με, πίστενε και έλιπζε.

Γκαίτε

